

for Københavns 10de Valgkreds, der nu er Borgmester i København, en saadan Stilling som den, han nu har, thi han har jo været med til Hundreder af Gange at dekrettere Strejke. Det kunde man dog ikke gøre, hvis det ærede Medlem skulde være berettiget til at spørge, hvorledes man kunde betro en Mand, som har været Leder i sit Fag — det er jo en Ære at være Leder i sit Fag —, noget som helst. (*Sabroe*: Det har jeg slet ikke sagt!). Jo, det har De sagt. Saa antydede det ærede Medlem, at Staten skulde have Lejlighed til at gribe ind, selv om man havde givet det til denne Mand. Men det er jo ganske galt. Deri er jeg enig med den højtærede Minister, at i en saadan Sag har Staten ikke Lov til at tage Parti og støtte enten den ene eller den anden Part; og at give sig til at bygge under saadanne Forhold, naar der er Strid, vilde være at støtte den ene Part. Denne Sag er jo slet ikke politisk, den er rent saglig. Jeg vil anbefale, at man ved at stemme for dette Underændringsforslag søger at vise, at man ønsker, at Statens Arbejde ikke skal gives bort til Enkeltmand i saa stort et Omfang, som det her paatænkes, og at man vil bort fra Generalentreprenører ved større Byggeforetagender. Hvis Underændringsforslaget vedtages, kan jeg stemme for Ændringsforslaget, da det i sit Princip er ganske rigtigt, men efter min Mening kun er blevet lidt uheldigt affattet.

J. Andersen: Med Hensyn til det af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (*H. Neergaard*) og det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (*Wulff*) stillede Underændringsforslag skal jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne erklære, at vi kunne gaa med til den Affattelse, der foreslaas i Underændringsforslaget, idet det efter vort Skøn ikke ændrer Realiteten i vort Forslag, men sigter paa det samme. Vi kunne derfor anbefale at stemme derfor.

Den højtærede Minister sagde for et Øjeblik siden, at han har taget det Tilbud, der er fremkaldt af Folketinget og af Udvalget. Der ligger deri en Art Henvisning til, at det skulde være Folketinget og det om Sagen nedsatte Udvalg, der har formaaet Ministeren til at tilkalde Murmester Andersen af Nyborg. Men det er jo slet ikke rigtigt. Allerede ved Sagens første Behandling kunde den højtærede Minister møde med Murmesteren i Nyborg, og han sagde derom, at Murmesteren selvfølgelig har haft Tegninger, an-

stillet Beregninger og taget Tilbud paa alt fra andre Haandværkere; fra et af vore største Støberier her inde havde han saaledes faaet Tilbud om Varmeapparater. Saa vidt var den højtærede Minister med Murmesteren fra Nyborg allerede ved første Behandling, og paa det Tidspunkt kunde Folketinget dog ikke have givet den højtærede Minister nogen Anvisning paa at søge Tilbud fra nogen Enkeltmand.

Endvidere sagde den højtærede Minister, at Tilbudet er prøvet og vejet og vraget i Udvalget. Det er imidlertid saa som saa, thi vi have jo ikke der det Materiale, der skulde til for at kunne veje og vrage det til Bunds. Det er for øvrigt heller ikke netop dette Tilbud, vi ville til Livs, men det Princip, der ligger i den Udbydelsesform. Vi anse det for farligt, og vi tro, det er bedst for Staten og samtlige Haandværkere her i Landet, at man kommer bort fra dette Princip. Den højtærede Minister, synes jeg, kunde og burde gøre Danmarks Haandværkere den Tjeneste at komme bort fra dette Princip, og det glæder mig at høre, at den højtærede Justitsminister er i Stand til at kunne gøre det, hvis han vil. Han har nemlig lige for et Øjeblik siden erklæret, at han ikke er bunden til Nyborg-Mesteren, og naar han ikke er det, beder jeg om, at han ikke heller føler sig bunden til ham, men gaar den Vej, vi ønske han skal gaa, nemlig udbyder til offentlig Licitation. Naar Ministeren ikke er bunden til Murmesteren fra Nyborg, vil jeg gerne vide, hvad det da er, som gør, at Ministeren stiller sig paa det Standpunkt, han gør. Ministeren sagde — jeg tror, det var overfor det ærede Medlem fra Frederiksberg (*Ellinger*) —, at hans Stilling var den, at han vilde prøve at skaane Staten for denne store Udgift. Men naar det har været Ministerens Motiv i denne Sag, beklager jeg, at han ikke synes at ville forfølge dette Motiv. Jeg forstaar ikke, at Ministeren, naar han har villet spare Staten for det mest mulige, da ikke vil gaa med til at prøve paa, om han ikke ved at afholde en Licitation, kunde faa Arbejdet udført maaske væsentligt billigere end det Tilbud, her foreligger. Jeg tror, at det kan lade sig gøre, om end jeg ikke kan vide det, da jeg ikke har det Materiale ved Haanden, der skal til. Jeg vil endnu en Gang bede Ministeren stille sig velvillig til Tanken om, at dette Arbejde, der skal udføres for Staten, bliver udbudt til offentlig Licitation. Hvis Ministeren gør det, er jeg, som jeg alle-